

undersøgelse til uden Videre at adoptere den Løsning, som den ærede Minister foreslaaer, nemlig at stille Administrationen fra Retspleien; thi for det Første finder jeg, at for at Tinget kan dømmes og beslutte endeligt om denne vigtige Sag, maa der foreligge en Skitse eller et anfækteligt Omrids af Pengespørgsmaalet. Jeg mener ikke det Pengespørgsmaal, som blev omtalt igaar og berørt af den ærede Minister, nemlig at Omkostningerne ved Straffesager skulle udredes af Statskassen; thi dette forekommer mig at være en Selvfølge, og det er ikke egentligt det, jeg savner i Lovudkastet eller i Motiverne dertil; men jeg savner en Oversigt over de Omkostninger, som Retspleien og Administrationen ville medføre, naar disse to Magter adskilles, naar der indføres Rævningerretter. Den eneste Anthydning om Pengespørgsmaalet i Lovudkastets Motiver siger, at naar først Overgangsperioden er forbi, saa antager Ministeren, at Udgifterne ved Retsvæsenet og Politiet ville kunne bestrides af de samme Midler, med den samme Sum, der nu anvendes til Underdommerne; men uden at tale om, at man ikke faaer nogen Mening om, hvormegit Overgangsperioden vil koste, og det er dog den, vi have nærmest for os, og hvortil vi altsaa først skulle tænke paa de fornødne Pengemidler, saa er det Udtryk: „hvad Retspleien nu koster“, meget ubestemt, og den ærede Minister kan vist heller ikke opgive, hvormegit det er. Dersom den ærede Minister havde sagt, at det ikke vil koste mere, end Retspleien vil koste, naar Lovens om faste Gager og fast Komploirhold til Dommere og Skrivere er gennemført, saa vilde man endda kunne regne det ud; men den Opgivelse, at det ikke vil koste mere, end det nu koster, er meget ubestemt, og den er derfor kun udtrykt som en Formodning. De finantzielle Erfaringer, som Rigsdagen har gjort, vise hvert Aar, at naar der kommer en ny Institution i Live, saa opstaaer der en Række Udgifter, som Ingen har talt om, og som meget faa have tænkt paa, og jeg er overbevist om, at naar Rævningeinstitutionen kaldes til Live og Administrationen stilles fra Retspleien, vil der komme en heel Række Udgifter til Personer og Ting frem, hvorom der ikke indeholdes den fjerneste Anthydning i dette Udkast. Jeg vil i denne

Henseende blot henlede Opmærksomheden paa de mange Retslokaler, som skulle bruges, paa den Indretning, som der maa gives Retslokaler, der skulle optage et stort Antal Dommere, som skulle give Plads til Sagsførere og Vidner, og dernæst til Tilhørere, og alle disse Omkostninger ville komme strax — jeg ved ikke, om det er den, den ærede Minister regner til Overgangsperioden — men dernæst vil der komme Udgifter til Overanklageren og Anklagerne, saavel som til Forsvarerne, der naturligvis ville udgjøre langt større Summer end de, der nu anvendes til Salair til Sagsførere i Misgjerningsfager. Det er ganske naturligt, at en Sagsfører ikke kan, naar han ikke er fast gageret, forlade sit Opholdssted eller det Sted, hvor han boer, og opholde sig i længere Tid borte fra sit egentlige Hjemsted og lade sig nøie med smaa 5 Rigsdaler for hver Sag; det gaaer ikke, og disse Salairer og Reiseomkostninger ville løbe meget betydeligt op, især hvis man vil give Rævningefagen et saa stort Omfang som paatænkt. Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds forleden sagde, at 300 Rævningefager vilde være altfor lidet; men jeg troer, at Omkostningerne ved 300 Rævningefager, fordeelte over hele Danmark, ville udgjøre en ret anseelig Sum. Jeg indseer meget vel, at Rigsdagen kan vedtage dette Lovforslag uden i mindste Maade at bekymre sig om Pengespørgsmaalet; man kan meget vel sige, at naar Rævningeinstitutionen er en gavnlig Indretning, og naar Spørgsmaalet er vel løst i Udkastet, saa skal man ikke bryde sig videre om den finantzielle Side af Sagen, men det forekommer mig dog at være værd at benytte endeel af de fem Aar, der skulle gaae, inden Lovens skal indføres, til at undersøge Sparfommelighedshensynet.

Det er efter min Mening ogsaa meget vigtigt at vide Omkostningernes omtrentlige Størrelse for at bestemme sig for, hvorledes man vil stemme over flere Hovedpunkter i det foreliggende Lovudkast. Det har saaledes mellem de foregaaende Talere været omtvistet, om man skulde beholde eller optage de Retsretter, som Lovudkastet foreslaaer, eller om man skulde lade dem falde bort og beholde de nu bestaaende Overretter. For mit Vedkommende